

ἄσυλος. Σῶος/ἀκέραιος, inviolate/integral whole, Παρμενίδης 8.48 ἐπεὶ πᾶν ἐστὶν ἄσυλον.

ἄσύμφορον (ἀντίθ. σύμφορον, συμφέρον). Ἄσύμφορο, inexpedient/inprofitable, Δημόκριτος 4 οὗτος τῶν συμφόρων καὶ τῶν ἀσυνμφορῶν 188 ὁρῶς συμφύων καὶ ἀσυνμφορῶν τέρεσις καὶ ἀτεροπία.

ἄσυνεσίη. Βλ. ἀξυνεσίη.

ἄσύνετος. Βλ. ἀξύνετος.

ἄσυνήθης. Μὴ οἰκεῖος/ἄσυνήθιστος, unfamiliar, Ἐμπεδοκλῆς 118 ἰδὼν ἀσυνήθεα χῶρον. Πρβλ. ἀτεροπία.

ἄσύντακτα. Ποικίλα/πραγματεῖες ἀκατάτακτες, unordered treatises, Δημόκριτος A 33 (DK II 91,12-16) τίτλ. Τὰ δὲ Ἄσύντακτα ἐστὶ τάδε 1. Αἰτίαι οὐράνιαι 2. Αἰτίαι ἀέριοι ... Ταῦτα καὶ τὰ Ἄσύντακτα. Πρβλ. DK II 141,6.

ἀσφαλής (συνών. βέβαιος, ἀντίθ. ἀβέβαιος, ῥευστός, σφαλερός). Ἄσφαλής/σταθερός, secure/firm, Δημόκριτος 3 ἡ γὰρ εὐογκία ἀσφαλέστερον τῆς μεγαλογκίας 77 δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ ξυνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα 91 εὐλαβῆς γίνου καὶ ἀσφαλής.

ἀτάλαντος. Ἰσόρροπος, balanced/equiposed, Ἐμπεδοκλῆς 17. 17 ἀτάλαντον ἀπάντη.

ἀταραξία. Ἀταραξία/ἡρεμία, imperturbability/tranquility, Δημόκριτος A 167 (DK II 129,16) συμμετρίαν τε καὶ ἀταραξίαν.

ἀτάρβητος. Ἄφοβος, fearless, Ἐμπεδοκλῆς 44 ἀνταυγεί πρὸς Ὀλυμπον ἀταρβήτοισι προσώποις.

ἀταρπός. Βλ. ἀτραπός.

ἀτειρής. Ἀκαταπόνητος/ἀνθεκτικός, indefatigable/enduring, Ἐμπεδοκλῆς 84.6 ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν 86 ὄμματ' ἔπηξεν

ἀτ ε ι ρ έ α δι' Ἀφροδίτη 143 ἀτ ε ι ρ έ ε ι χαλκῷ. 147 ἀνδρείων ἀχέων ἀπόκληροι, ἀτ ε ι ρ ε ῖ ς.

ἀτέλεστος. Ἀίδιος, everlasting, Παρμενίδης 8.4 οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμές ἡδ' ἀτ έ λ ε σ τ ο ν. Πρβλ. αἰδιος, ἀνώλεθρος, ἄπανστος, ἀτελεύτητος, τετελεσμένος.

ἀτελεύτητος. Μὴ τέλειος/ἀνολοκλήρωτος, not perfect/incomplete, Παρμενίδης 8.32 οὐκ ἀτ ε λ ε ύ τ η τ ο ν τὸ ἐὼν θέμις εἶναι. Πρβλ. ἀτέλεστος.

ἀτελής (ἀντίθ. τέλειος). Ἀτελής, imperfect, Δημόκριτος 81 τὸ αἰεὶ μέλλειν ἀτ ε λ έ α ς ποιεῖ τὰς προήξιας.

ἀτερπείη (τύπ. ἀτερπία, ἀντίθ. τέρπις). Ἀθυμία/δυσαρέσκεια, dejection/dissatisfaction, Δημόκριτος 4 καὶ 188 τέρπις γὰρ καὶ ἀτ ε ρ π ί η 174 πάντα τὰ τοιαῦτα ἀτ ε ρ π ε ί η. Πρβλ. εὐθυμία, ἡδονή.

ἀτερπής. Δυσάρεστος, unpleasant, Ἐμπεδοκλῆς 121.1 ἀτ ε ρ π έ α χῶρον Δημόκριτος 174 πάντα τὰ τοιαῦτα ἀτ ε ρ π έ α 233 τὰ ἐπιτεροπέστατα ἀτ ε ρ π έ σ τ α τ α ἂν γίγνοιτο.

ἄτη. Συμφορά, calamity, Δημόκριτος 213 ἀνδρείη τὰς ἄτ α ς μικρὰς ἔρδει. || **Ἄτη.** Θεότητα τοῦ κακοῦ, goddess of mischief, Ἐμπεδοκλῆς 121.3 ἔργα τε ῥευστὰ Ἄτ η ς ἀν λειμῶνα κατὰ σκότος ἠλάσκουσιν.

ἀτηρός. Βλαβερός/ἐπιζήμιος, harmful/injurious, Δημόκριτος 279.3 μή τι ἀτ η ρ ό ν ποιέωσι.

ἄτομα. Τὰ ἄτομα/τὰ μὴ διαιρετὰ σωματίδια, atoms, Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος A 14 (DK II 75,15) τὰ ἐλάχιστα πρῶτα σώματα ἄτ ο μ α καλοῦντες 9.5 ἐτεῆ δὲ ἄτ ο μ α καὶ κενόν. Πρβλ. ναστόν, δέν, ὄν, κενόν, μηδέν, οὐδέν. || **ἄτομοι.** Ἀτμητες/ἀδιαίρετες, inseparable/indivisible, Λεύκιππος A 144 (DK II 75,22-25) τὰς ἀρχάς, ἃς καὶ ἀτ ό μ ο υ ς καὶ ἀδιαιρέτους ἐνόμιζον ... ταύτας δὲ τὰς ἀτόμους ἐν ἀπείρῳ τῷ κενῷ κεχωρισμένας ἀλλήλων Δημόκριτος A 57 (DK II 98,35) οὐσίας ἀπείρους τὸ πλῆθος ἀτό-